

כפרות-שלאגען בחנים

אין שו"ע (ס"י תר"ה) זאגט דער רמ"א ונהגו ליתן הכהרות לעניים או לדוחן במאן שנוחני לעניים. עס איז איינגעפֿירט געווארען, לפנֵי כמה שנים, בי אונזער עיר ואם בישראל, או מען שענטק אועזק די כפרות פאר פארשידענע צדקה צוועקען ומוסדות החסד – דורך דעם וואס דער קונה באצאלט פארין עופּ און פטור אן עסְק, ער גיט זיך א הים צופרידען או ער האט יוצא געווען זייןס און או דער בוטשער ווועט שוין טוּן דאס איברגיגע.

עס זענען ליעדר דא פארשידענע אומאנגעגעמליכע עניינים וואס קומען פאר אויך בי די כפרות וואס מען שלאגט בי عشرת ימי חסובה. אבער וואס עס קומט פאר ערבע יוי'כ איז ממש אומדערטרעגלאיך: עס זענען פארהאנען געויסע בוטשערס וואס זענען מודיעע פאר עטליכע צדקה מוסדות או זיי קענען נעמען כפרות און זיך אלין אן עצה געבען מיטין פליקען און כשר מאכען וויל „мир האבען נישט קיין ציט זיך צו באדערען דערמיט“, (כידוע איז דער חיוב אויפֿן בוטשער דאס צו טוּן און פאר דעם באצאלען מיד דעם פרײַן).

אויב עס איז נישטאָה קיין מוסד וואס קען זיך פראֹווען דערמיט גיט דאס ליעדר גראָד איז מיסט רח'יל. אָ! דאס איז א פאקט, ליעדר. און עס פעלט נישט אויס דא פורט בשם צו זיין. מיר האבען נאָר איזין קשייא, אויף דעם באצאלען מיר \$ אָדער מעהָר? אָוונזערע כפרות זאָלען אַנקומען איז מיסט און מיר זאָלען נישטאָמָל יוצא זיין מצות כפרות? איז דאס יושר'דיג אָזוי צו טוּן מיט אונז איזין טאג פארין יה'יכ?

מיר דארפּן אלע זיך נאָכְפּרָעָגעַן און פָּאָרְשָׁטָן בִּים בּוּטְשָׁעָר צו ער מאָכְטָן דאס כשר און ווי עס קומט אָהָן פִּינְקְטְּלִיך – בשבע חקירות אָפִילּו ווי א גְּרוּיסְעָר עֲרַלְיכְּעָר אִיד דער בּוּטְשָׁעָר אָז. אָין זוכות פּוּן מְקִים זיין די מצוה כתקינה זאָלען מיר געהָאָלְפּעָן וווערען מיט א כתיבה וחתימה טובָה אָהָן א שְׁנָה גָּאָולָה וִישׁוּעָה בּמְהֻרָה.

בְּהַוקְרָה

הַחֶדְדוֹת תַּלְמִידִי רְבָהֵיכְ וַיִּיעַ